

ΕΝΑΣ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

ή

Η ανακάλυψη τῆς Ἐλευθερίας

Πολὺ μὲ ἀπασχόλησε τὸ πῶς θὰ ἐπέγραφα τὰ σημερινὰ Ποιμαντικὰ σχόλια στὴν ἐπικαιρότητα. Προέρχονται ἐκ μεταφορᾶς στὰ ἑλληνικὰ ἀπὸ ἓνα γερμανικὸ κείμενο, ποὺ ἔφερε τὸν τίτλο μιᾶς ραδιοφωνικῆς ἐκπομπῆς, *Τὸ κήρυγμα τῆς Κυριακῆς*. Τὸ περιεχόμενον ἀφηνε πολλὰ περιθώρια τιτλοδότησης: *Κυριακῆς ἐγκώμιον, Ἐπαινος γιὰ τὴν Κυριακὴ, Σήμερα εἶναι Κυριακὴ, Ἀὔριο εἶναι Κυριακὴ*. Τελικὰ προτίμησα μία λίγο πολὺ «σεφερικὴ ἐκδοχὴ»: *Ἐνας λόγος γιὰ τὴν Κυριακὴ*, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου ἀργία ἀλλὰ ἐργάσιμη... ἡμέρα, ὅταν εἶναι κανεὶς νὰ «ἀναπαυθεῖ» κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Κυρίου ἀπὸ κάθε εἶδους ἔργο, ἐργόχειρο· θέλει, ὅμως, νὰ ἀφιερωθεῖ στὴν ἀνάπαυσή του καὶ τὴν ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Τελικὰ, πρόκειται γιὰ μία ἀνακάλυψη τῆς ἐλευθερίας. Νὰ αἰσθανθοῦμε ἐλεύθεροι ἀπὸ δεσμεύσεις καὶ δεσμᾶ, ποὺ θέλουν νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν συνεχῶς, τινάζοντας στὸν ἀέρα θεῖες ἐντολές καὶ ἀντικαθιστώντας τες μὲ ἐντάλματα ἀνθρώπων. Ἄς ἀναρωτηθοῦμε: «τί σημαίνει ἡ Κυριακὴ»; Ὁρθῶς ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐπιμένει στὴν **Κυριακὴ ἀργία** διατυπώνοντας καὶ ὑιοθετώντας, σὺν τοῖς ἄλλοις, αἰτήματα τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας καὶ γενικότερα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

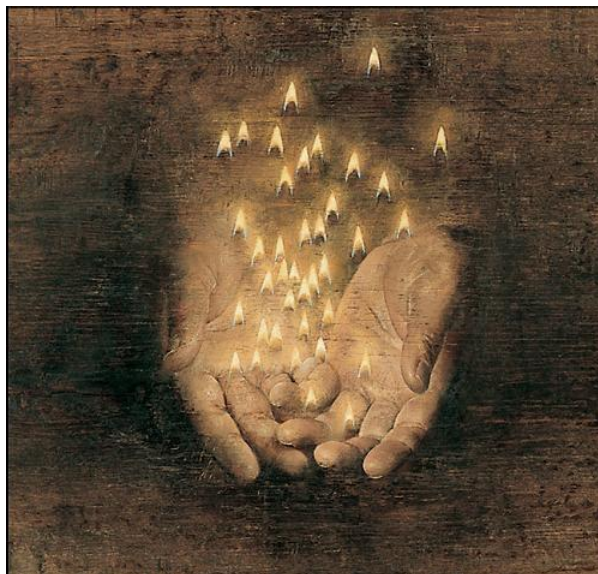
(Βλ. *Τί σημαίνει ἡ Κυριακὴ* περ. «Ἐφημέριος» 2004, τευχ. 2, σ. 19-20, 22 καὶ στὸν ἰστότοπο: <http://www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/worship/kyriaki.htm>. Ὁρθόδοξη ποιμαντικὴ τῆς Κυριακῆς, περ. «Ἐφημέριος» 2005, τευχος 1, σ. 7-9 καὶ τευχος 2, σ. 13-15).

Ἀλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος

Ἰούλιος 2013

Αγαπητή Κυριακή,

Γνωρίζομαστε ήδη από καιρό. Μια ολόκληρη ζωή.
Είσαι μία όαση. Μᾶς κάνεις νὰ σκεπτόμαστε ἐλεύθερα.
Προσφέρεις ἐκατὸ δυνατότητες. Σὲ χρειαζόμαστε.
Κυριακή: Μιὰ ἡμέρα τὴν ἑβδομάδα,
πὺ μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ κάνουμε ὅ,τι εἶναι ὁμορφο
κι ὅ,τι δὲν εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουμε.
Σταθμίζουμε τὶς ψυχὲς μας.
Βάνουμε τάξη στὸν κόσμο μὲ φίλους.
Βυθίζομαστε μέσα σὲ ἀδιάβαστες ἐφημερίδες.
Ὀνειρευόμαστε ροδὰλὰ σύννεφα στὸν οὐρανό·
σχεδιάζουμε οὐτοπίες, πὺ μᾶς προετοιμάζουν
γιὰ τὸ ξεκίνημα μιᾶς καινούριας ἑβδομάδας
Εἴσαι ἓνα γνήσιο δῶρο τοῦ Θεοῦ.
Εἴσαι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία κανένας
δὲν ἀπαιτεῖ τίποτε ἀπὸ ἐμᾶς.
Κι ἂν κάποιος ἐπιμένει, μ' ἓνα χαμόγελο...
θὰ τοῦ ὑποδείξουμε ὅτι ὑπάρχεις.
Εἴσαι σὰν ὁ μέγας μας ἀδελφός.
Μᾶς προστατεύεις ἀπὸ αὐτοὺς πὺ κλέβουν τὸ χρόνο μας
κι ἀπ' αὐτοὺς πὺ ἀπαιτοῦν πάντα περισσότερο ἀπὸ ἐμᾶς.
Ἀφηνόμαστε στὰ χέρια σου καὶ κάνουμε εὐχάριστες σκέψεις.
Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀποσπάσει ἀπὸ σένα.
Σὲ ἀγαποῦμε καὶ θέλουμε νὰ σὲ κρατήσουμε γιὰ πάντα.

Χρῆστος Μποκόρος, «Χέρια», 2000.